

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3610/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Костић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Војна пошта ..., коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1761/19 од 08.08.2019. године, на седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1761/19 од 08.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1761/19 од 08.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2729/17 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете у виду неисплаћене зараде за рад дужи од пуног радног времена за период фебруар 2014. године – децембар 2015. године, исплати укупан износ од 444.240,30 динара и то месечне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете у виду неисплаћене зараде за рад дужи од пуног радног времена за период фебруар 2014. године – децембар 2015. године, исплати укупан износ од 373.437,32 динара и то месечне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор стварне надлежности тог суда. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1761/19 од 08.08.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата дела накнаде зараде тужиоцу за прековремени рад, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Апелационих судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 17.08.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 444.240,30 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић